

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

26. oktober 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4 – anmodning om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser end dem, der lå til grund for overgivelsen – artikel 28, stk. 3 – anmodning om samtykke til videreovergivelse af den berørte person til en anden medlemsstat – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til en effektiv domstolsbeskyttelse – den berørte persons ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed – fremgangsmåde«

I de forenede sager C-428/21 PPU og C-429/21 PPU,

angående to anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene) ved afgørelser af 14. juli 2021, indgået til Domstolen den 14. juli 2021, i en sag om fuldbyrdelse af europæiske arrestordrer udstedt mod

HM (sag C-428/21 PPU),

TZ (sag C-429/21 PPU)

procesdeltager:

Openbaar Ministerie

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende formand for Første Afdeling, og dommerne S. Rodin, N. Jääskinen (refererende dommer), J.-C. Bonichot og M. Safjan,

generaladvokat: A. Rantos,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 8. september 2021,

* Processprog: nederlandsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

- Openbaar Ministerie ved C. McGivern og K. van der Schaft,
  - den nederlandske regering ved M.K. Bulterman, C.S. Schillemans og J. Langer, som befuldmægtigede,
  - Irland ved M. Lane, som befuldmægtiget, bistået af G. Mullan, BL,
  - den franske regering ved A. Daniel, som befuldmægtiget,
  - den ungarske regering ved M.Z. Fehér, som befuldmægtiget,
  - Europa-Kommissionen ved S. Grünheid, M. Wasmeier og W. Wils, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. oktober 2021, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 27, stk. 3, litra g), artikel 27, stk. 4, og artikel 28, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1), som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009 (EUT 2009, L 81, s. 24) (herefter »rammeafgørelse 2002/584«), samt af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 2 Anmodningerne er blevet indgivet i forbindelse med fuldbyrdelsen i Nederlandene af to europæiske arrestordrer udstedt i henholdsvis sag C-428/21 PPU af de ungarske judicielle myndigheder mod HM, der er tredjelandstatsborger, og i sag C-429/21 PPU af de belgiske judicielle myndigheder mod TZ, der er nederlandsk statsborger, efter anmodning om samtykke fra hver af disse judicielle myndigheder, den første i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584, og den anden i henhold til dennes artikel 28, stk. 3.

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 Femte, sjette og tolvte betragtning til rammeafgørelse 2002/584 har følgende ordlyd:
  - »(5) Den Europæiske Unions erklærede mål at blive et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har skabt et ønske om at afskaffe udlevering mellem medlemsstaterne og indføre en ordning for overgivelse mellem judicielle myndigheder. Endvidere vil indførelsen af en ny forenklet ordning for overgivelse af dømte eller mistænkte personer med henblik på straffuldbyrdelse eller retsforfølgning gøre det muligt at mindske den kompleksitet og den risiko for forsinkelser, der er en følge af de nuværende udleveringsprocedurer. De traditionelle samarbejdsrelationer, som hidtil har bestået

mellem medlemsstaterne, bør erstattes med en ordning med fri bevægelighed for afgørelser på det strafferetlige område, både afgørelser før domsafsigelsen og endelige afgørelser, i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(6) Den europæiske arrestordre, som denne rammeafgørelse omhandler, er den første udmøntning på det strafferetlige område af princippet om gensidig anerkendelse, som Det Europæiske Råd har udråbt til en »hjørnesten« i det retlige samarbejde.

[...]

(12) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 [TEU], og som afspejles i [chartret], navnlig kapitel VI. [...]

4 Rammeafgørelsens artikel 1 med overskriften »Definition af og pligten til at fuldbyrde en europæisk arrestordre« bestemmer:

»1. Den europæiske arrestordre er en retsafgørelse truffet af en medlemsstat med det formål, at en anden medlemsstat anholder og overgiver en eftersøgt person med henblik på strafforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

2. Medlemsstaterne fuldbyrder enhver europæisk arrestordre på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne rammeafgørelse.

3. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 [TEU].«

5 Rammeafgørelsens artikel 3, 4 og 4a opregner de obligatoriske (artikel 3) og fakultative (artikel 4 og 4a) grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre. Rammeafgørelsens artikel 5 fastsætter de garantier, som den udstedende medlemsstat skal give i særlige tilfælde. Artikel 8 i rammeafgørelse 2002/584 vedrører den europæiske arrestordres indhold og form.

6 Rammeafgørelsens artikel 11 med overskriften »Den eftersøgte rettigheder« bestemmer:

»1. Når en eftersøgt anholdes, informerer den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, den pågældende om den europæiske arrestordre og om dens indhold samt om muligheden for at give samtykke til at blive overgivet til den udstedende judicielle myndighed.

2. En eftersøgt, der anholdes med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, har ret til bistand af en juridisk rådgiver og en tolk i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den fuldbyrdende medlemsstat.«

7 Nævnte rammeafgørelsens artikel 13 med overskriften »Samtykke til overgivelse« bestemmer:

»1. Hvis den anholdte person oplyser, at han giver sit samtykke til overgivelse, afgives dette samtykke og i givet fald det udtrykkelige afkald på anvendelse af specialitetsreglen, jf. artikel 27, stk. 2, til den fuldbyrdende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale lovgivning

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har afgivet dem med fuldt kendskab til følgerne heraf. Med henblik herpå har den eftersøgte ret til juridisk bistand.

3. Samtykket og i givet fald afkaldet som omhandlet i stk. 1 føres til protokols i overensstemmelse med den fuldbyrrende medlemsstats nationale lovgivning.

[...]«

8 Rammeafgørelsens artikel 14 med overskriften »Afhøring af den eftersøgte person« bestemmer:

»Hvis den anholdte ikke giver sit samtykke til overgivelse som omhandlet i artikel 13, har han ret til at blive afhørt af den fuldbyrrende judicielle myndighed i overensstemmelse med den fuldbyrrende medlemsstats lovgivning.«

9 Artikel 15 i rammeafgørelse 2002/584 har følgende ordlyd:

»1. Den fuldbyrrende judicielle myndighed træffer afgørelse om overgivelse af den pågældende inden for de frister og på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

2. Hvis den fuldbyrrende judicielle myndighed finder, at de oplysninger, den udstedende medlemsstat har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om overgivelsen, anmoder den om straks at få de nødvendige supplerende oplysninger, navnlig i forbindelse med artikel 3-5 og 8, og kan fastsætte en tidsfrist for fremsendelsen af disse oplysninger under hensyn til nødvendigheden af at overholde fristerne i artikel 17.

3. Den udstedende judicielle myndighed kan til enhver tid fremsende supplerende nyttige oplysninger til den fuldbyrrende judicielle myndighed.«

10 Rammeafgørelsens artikel 19 med overskriften »Afhøring af personen i forbindelse med afgørelsen« fastsætter følgende i stk. 2:

»Den eftersøgte afhøres i overensstemmelse med lovgivningen i den fuldbyrrende medlemsstat og på de betingelser, der er aftalt mellem den udstedende judicielle myndighed og den fuldbyrrende judicielle myndighed.«

11 Nævnte rammeafgørelses artikel 27 med overskriften »Eventuel retsforfølgning for andre lovovertrædelser« har følgende ordlyd:

»1. Medlemsstaterne kan meddele Generalsekretariatet for Rådet, at i forbindelserne med andre medlemsstater, der har givet samme meddelelse, formodes samtykke at være givet til retsforfølgning, idømmelse af straf eller tilbageholdelse med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning for andre inden overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet, medmindre den fuldbyrrende judicielle myndighed i en konkret sag anfører andet i sin afgørelse om overgivelse.

2. Bortset fra de i stk. 1 og 3 omhandlede tilfælde kan en person, der er overgivet, ikke retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes for andre inden overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

[...]

- f) hvis den pågældende efter overgivelsen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overgivelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente udstedende judicielle myndigheder og føres til protokols i overensstemmelse med den udstedende medlemsstats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har givet det med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har han ret til juridisk bistand
- g) hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed, der har overgivet den pågældende, giver sit samtykke i henhold til stk. 4.

4. Anmodningen om samtykke skal indgives til den fuldbyrdende judicielle myndighed med de i artikel 8, stk. 1, omhandlede oplysninger og ledsaget af en oversættelse som anført i artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til rammeafgørelsens bestemmelser. Samtykke skal nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 3, og kan ellers kun nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 4. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen.

[...]«

12 Rammeafgørelsens artikel 28 med overskriften »Overgivelse eller senere udlevering« bestemmer:

»1. Hver medlemsstat kan meddele Generalsekretariatet for Rådet, at i forbindelserne med andre medlemsstater, der har givet samme meddelelse, formodes samtykke at være givet til overgivelse til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, der er udstedt for en lovovertrædelse, der er begået inden overgivelsen, medmindre den fuldbyrdende judicielle myndighed i et konkret tilfælde anfører andet i sin afgørelse om overgivelse.

2. En person, der er overgivet til den udstedende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, kan under alle omstændigheder uden den fuldbyrdende medlemsstats samtykke overgives til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, der er udstedt for en lovovertrædelse, der er begået inden overgivelsen, i følgende tilfælde:

[...]

- b) hvis den eftersøgte giver sit samtykke til at blive overgivet til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre. Samtykket skal afgives til den udstedende kompetente judicielle myndighed og føres til protokols i overensstemmelse med denne medlemsstats nationale lovgivning. Samtykket skal gives på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har givet det med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den eftersøgte ret til juridisk bistand
- c) hvis den eftersøgte ikke er omfattet af specialitetsreglen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, litra a), e), f) og g).

3. Den fuldbyrde judicielle myndighed giver sit samtykke til overgivelsen til en anden medlemsstat i henhold til følgende regler:

- a) anmodningen om samtykke skal indgives i henhold til artikel 9 ledsaget af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede oplysninger og af en oversættelse som anført i artikel 8, stk. 2
- b) samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til denne rammeafgørelses bestemmelser
- c) afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen
- d) samtykke skal nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 3, og kan ellers kun nægtes af de årsager, der er nævnt i artikel 4.

[...]«

Nederlandsk ret

- 13 Rammeafgørelse 2002/584 blev gennemført i nederlandsk ret ved Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (lov om gennemførelse af Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse)) af 29. april 2004 (Stb. 2004, nr. 195), som senest ændret ved lov af 17. marts 2021 (Stb. 2021, nr. 155).

Tvisterne i hovedsagerne, de præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne for Domstolen

Sag C-428/21 PPU

- 14 Den 25. maj 2020 gav den forelæggende ret, rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam, Nederlandene), tilladelse til overgivelse til Ungarn af HM, der er tredjelandstatsborger, med henblik på strafforfølgning i denne medlemsstat for forhold, der betegnes som »hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold«. HM blev faktisk overgivet til Ungarn den 25. juni 2020, hvor han siden har været varetægtsfængslet.
- 15 Den 13. april 2021 sendte en ungarsk judiciel myndighed en anmodning til den forelæggende ret i henhold til artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 med henblik på at opnå dennes samtykke til, at HM blev retsforfulgt i Ungarn for andre lovovertrædelser end dem, der begrundede hans overgivelse, bl.a. for andre handlinger, der udgjorde hvidvaskning af udbyttet fra en forbrydelse, som den pågældende angiveligt havde begået inden nævnte overgivelse.
- 16 Ifølge den forelæggende ret, som er den fuldbyrde judicielle myndighed i denne sag, indeholder anmodningen om samtykke de oplysninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, samt et referat af en afhøring af HM foretaget af en ungarsk judiciel myndighed. Under denne afhøring erklærede denne, bistået af en advokat, at han ikke ønskede at give afkald på at være omfattet af specialitetsreglen i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra f).

- 17 Mens den forelæggende ret har anført, at rammeafgørelse 2002/584 ikke indeholder nogen regel om den procedure, der skal følges af den fuldbyrde judicielle myndighed, som har fået forelagt en anmodning om samtykke som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 27, har den samtidig anført, at retten til at blive hørt udgør en del af retten til forsvar, der er uløseligt forbundet med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- 18 Eftersom HM på nuværende tidspunkt er fængslet i Ungarn, er han ikke blevet indkaldt til at udtale sig om den anmodning om samtykke, som den forelæggende ret har fremsat over for den forelæggende ret, og under den forelæggende rets behandling af anmodningen var han hverken til stede eller repræsenteret af den advokat, der havde bistået ham i forbindelse med den tidligere procedure vedrørende fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, eller af en anden advokat.
- 19 Den forelæggende ret ønsker således oplyst, i hvilken medlemsstat og på hvilken måde den overgivne person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt, når en judiciel myndighed i den udstedende medlemsstat anmoder den fuldbyrde judicielle myndighed om samtykke som omhandlet i artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584.
- 20 I denne forbindelse har rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 27, stk. 3, litra g), og [artikel 27,] stk. 4, i rammeafgørelse [2002/584] set i lyset af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse fortolkes således, at:
- en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt med hensyn til en anmodning om samtykke til at udvide de faktiske omstændigheder i den udstedende medlemsstat, når en judiciel myndighed i denne medlemsstat hører ham med hensyn til et eventuelt afkald på beskyttelsen i henhold til specialitetsreglen som omhandlet i [...] artikel 27, stk. 3, litra f), [i rammeafgørelse 2002/584,] eller
  - denne person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt i den medlemsstat, der tidligere har overgivet ham, inden for rammerne af den procedure, hvorunder [...] den fuldbyrde judicielle myndighed behandler anmodningen om samtykke til at kunne udvide de faktiske omstændigheder?
- 2) Såfremt en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt med hensyn til en anmodning om samtykke til udvidelse af de faktiske omstændigheder som omhandlet i artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse [2002/584] i den medlemsstat, der har overgivet ham, på hvilken måde skal denne medlemsstat da sætte ham i stand hertil?«

Sag C-429/21 PPU

- 21 Den 26. januar 2021 gav den forelæggende ret tilladelse til overgivelse af TZ, der er statsborger i Nederlandene, til Kongeriget Belgien med henblik på strafforfølgning i Belgien for forhold, der betegnes som »organiseret eller væbnet tyveri«. TZ er faktisk blevet overgivet til denne medlemsstat, hvor han siden har været varetægtsfængslet.
- 22 Den 3. maj 2021 anmodede en belgisk judiciel myndighed den forelæggende ret om samtykke til en videreovergivelse af TZ til Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584 med henblik på retsforfølgning for andre lovovertrædelser, nemlig

organiserede eller væbnede tyverier, som angiveligt fandt sted i 2020. Anmodningen om samtykke indeholder de oplysninger, der er omhandlet i rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, og den oversættelse, der er omhandlet i samme artikels stk. 2.

- 23 Den forelæggende ret har i sin egenskab af fuldbyrdende judiciel myndighed i den foreliggende sag anført, at TZ på nuværende tidspunkt er frihedsberøvet i Belgien. Han blev hverken indkaldt eller var til stede eller repræsenteret i forbindelse med den forelæggende rets behandling af den anmodning, der var fremsat af den belgiske judicielle myndighed.
- 24 Den forelæggende ret har således i det væsentlige rejst det samme spørgsmål som det, der er omhandlet i denne doms præmis 19, for så vidt angår den overgivne persons ret til at blive hørt i forbindelse med en anmodning om samtykke i henhold til artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584.
- 25 I denne forbindelse har rechtbank Amsterdam (retten i første instans i Amsterdam) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse [2002/584] set i lyset af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse fortolkes således, at:
- en person, der er overgivet til den udstedende medlemsstat, og som er genstand for en af en tredje medlemsstat udstedt europæisk arrestordre vedrørende faktiske omstændigheder begået før overgivelsen, skal kunne udøve sin ret til at blive hørt angående anmodningen om samtykke til videreovergivelse som omhandlet i artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse [2002/584] i den udstedende medlemsstat af en judiciel myndighed i denne medlemsstat under proceduren vedrørende fuldbyrdelsen af den af denne tredje medlemsstat udstedte europæiske arrestordre; eller
  - denne person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt i den medlemsstat, der tidligere har overgivet ham, inden for rammerne af den fuldbyrdende judicielle myndigheds procedure vedrørende anmodningen om samtykke til videreovergivelse?
- 2) Såfremt en overgivet person skal kunne udøve sin ret til at blive hørt angående afgørelsen af en anmodning om videreovergivelse som omhandlet i artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse [2002/584], i den medlemsstat, der tidligere overgav ham, på hvilken måde skal denne medlemsstat da sætte ham i stand hertil?«
- 26 Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. juli 2021 er sag C-428/21 PPU og sag C-429/21 PPU blevet forenet.

Den præjudicielle hasteprocedure

- 27 Den forelæggende ret har anmodet om, at de nærværende præjudicielle forelæggelser undergives hasteproceduren i henhold til artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 107 i Domstolens procesreglement.
- 28 Til støtte for sin anmodning har den forelæggende ret anført, at de præjudicielle spørgsmål vedrører et område, der er omhandlet i afsnit V i EUF-traktatens tredje del, og at HM og TZ på nuværende tidspunkt er frihedsberøvet.

- 29) Hvad for det første angår HM's situation har den forelæggende ret anført, at Domstolens besvarelse af de præjudicielle spørgsmål vil have en direkte og afgørende indvirkning på varigheden af frihedsberøvelsen af den pågældende i Ungarn, for så vidt som den kompetente myndighed i den udstedende medlemsstat i tilfælde af afslag på anmodningen om samtykke til at udvide lovovertrædelserne i henhold til artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 bl.a. ikke vil være beføjet til at varetægtsfængsle ham for de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne anmodning.
- 30) Hvad for det andet angår TZ' situation har den forelæggende ret fremhævet den omstændighed, at denne person er frihedsberøvet, indtil denne ret har truffet afgørelse om anmodningen om samtykke til videreovergivelse til den tyske judicielle myndighed med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt af denne.
- 31) I denne henseende bemærkes for det første, at nærværende præjudicielle forelæggelser vedrører fortolkningen af rammeafgørelse 2002/584, der henhører under de områder, som er omhandlet i afsnit V i EUF-traktatens tredje del vedrørende et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den kan følgelig undergives den præjudicielle hasteprocedure i henhold til artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og procesreglementets artikel 107.
- 32) Hvad for det andet angår kriteriet om den hastende karakter skal der i henhold til Domstolens faste praksis tages hensyn til den omstændighed, at den i hovedsagen omhandlede person på nuværende tidspunkt er frihedsberøvet, og at hans fortsatte frihedsberøvelse afhænger af løsningen af tvisten i hovedsagen (jf. bl.a. dom af 28.11.2019, Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 33) I det foreliggende tilfælde er HM og TZ på nuværende tidspunkt for det første frihedsberøvet. Som det fremgår af denne doms præmis 18 og 23, er HM og TZ nemlig fængslet i henholdsvis Ungarn og Belgien, efter at de er blevet overgivet til disse medlemsstater på grundlag af europæiske arrestordre udstedt af sidstnævnte. Eftersom de spørgsmål, som den forelæggende ret har stillet, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at høre den berørte person med hensyn til, om der foreligger grunde, som kan begrunde et afslag på samtykke fra den judicielle myndighed i den fuldbyrde medlemsstat til at udvide de lovovertrædelser, der oprindeligt lå til grund for overgivelsen, eller til en senere overgivelse af denne person til en anden medlemsstat, kan Domstolens afgørelse have en umiddelbar konsekvens for udfaldet af varetægtsfængslingen af HM og TZ.
- 34) Under disse omstændigheder har Domstolens Første Afdeling den 29. juli 2021 efter forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten besluttet at efterkomme den forelæggende rets anmodning om, at de nærværende præjudicielle forelæggelser undergives den præjudicielle hasteprocedure.

Om de præjudicielle spørgsmål

- 35) Med de to spørgsmål i hver af de forenede sager, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, samt artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at en person, der overgives til den udstedende judicielle myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt af den fuldbyrde judicielle myndighed, når

sidstnævnte fra den udstedende judicielle myndighed har modtaget en anmodning om samtykke i henhold til disse bestemmelser i nævnte rammeafgørelse, og, i tilfælde af et bekræftende svar, på hvilken måde den berørte persons ret til at blive hørt skal virkeliggøres.

- 36 Med henblik på at besvare dette spørgsmål skal der indledningsvis henvises til retsgrundlaget for den ordning, der er indført ved rammeafgørelse 2002/584, således som det fremgår af denne rammeafgørelse og af Domstolens praksis.
- 37 Indledningsvis fremhæves, at både princippet om gensidig tillid mellem medlemsstaterne og princippet om gensidig anerkendelse, der selv hviler på den gensidige tillid mellem medlemsstaterne, er af grundlæggende betydning i EU-retten, idet de muliggør oprettelsen og bevarelsen af et område uden indre grænser. Mere specifikt pålægger princippet om gensidig tillid, bl.a. for så vidt angår et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hver af medlemsstaterne at lægge til grund, medmindre der er tale om helt særlige omstændigheder, at samtlige andre medlemsstater overholder EU-retten og navnlig de i EU-retten anerkendte grundlæggende rettigheder (dom af 17.12.2020, Openbaar Ministerie (Den udstedende judicielle myndigheds uafhængighed), C-354/20 PPU og C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 38 Rammeafgørelse 2002/584 tilsigter således med indførelsen af en forenklet og mere effektiv ordning for overgivelse af personer, der er dømt eller mistænkt for overtrædelse af straffeloven, at lette og fremskynde det retlige samarbejde med henblik på at bidrage til at gennemføre Unionens erklærede mål om at blive et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed på grundlag af den høje grad af tillid, der skal være mellem medlemsstaterne (dom af 29.4.2021, X (Europæisk arrestordre – ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 Rammeafgørelse 2002/584 har, således som det fremgår af dens artikel 1, stk. 1 og 2, sammenholdt med femte betragtning hertil, til formål at erstatte det multilaterale udleveringssystem, baseret på den europæiske udleveringskonvention, underskrevet i Paris den 13. december 1957, med en ordning for overgivelse mellem judicielle myndigheder af dømte eller mistænkte personer med henblik på straffuldbrydelse eller retsforfølgning, idet denne ordning bygger på princippet om gensidig anerkendelse (jf. bl.a. dom af 11.3.2020, SF (Europæisk arrestordre – garanti for overførelse til fuldbyrdelsesstaten), C-314/18, EU:C:2020:191, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 40 Dette princip, som ifølge sjette betragtning til rammeafgørelse 2002/584 udgør »hjørnestenen« i det retlige samarbejde i straffesager, finder udtryk i denne rammeafgørelses artikel 1, stk. 2, der fastsætter reglen om, at medlemsstaterne har pligt til at fuldbyrde en europæisk arrestordre på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i den nævnte rammeafgørelse (dom af 29.4.2021, X (Europæisk arrestordre – ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).
- 41 Det følger heraf, at de fuldbyrdende judicielle myndigheder principielt kun kan afslå at fuldbyrde en sådan arrestordre med henvisning til de udtømmende opregnede afslagsgrunde, der er fastsat i rammeafgørelse 2002/584. Mens fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre udgør hovedreglen, er afslaget på fuldbyrdelse følgelig udformet som en undtagelse, der skal undergives en streng fortolkning (dom af 29.4.2021, X (Europæisk arrestordre – ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

- 42 Hvad dernæst nærmere angår artikel 27 og 28 i rammeafgørelse 2002/584, der er omhandlet i anmodningerne om præjudiciel afgørelse, har Domstolen allerede fastslået, at selv om disse bestemmelser indrømmer medlemsstaterne visse specifikke beføjelser under fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, kan de, for så vidt som de fastsætter undtagelser til det i denne rammeafgørelses artikel 1, stk. 2, indeholdte princip om gensidig anerkendelse, ikke fortolkes på en måde, der ville føre til en neutralisering af målet med nævnte rammeafgørelse, som er at lette og fremskynde overgivelsen mellem medlemsstaternes judicielle myndigheder i lyset af den gensidige tillid, der skal eksistere mellem disse (dom af 24.9.2020, Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Specialitetsprincippet), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Endelig har Domstolen fremhævet, at rammeafgørelse 2002/584, sammenholdt med chartrets bestemmelser, ikke kan fortolkes således, at der rejses tvivl om effektiviteten af det retslige samarbejde mellem medlemsstaterne, som den europæiske arrestordre – således som fastsat af EU-lovgiver – udgør et væsentligt element af (jf. i denne retning dom af 29.4.2021, X (Europæisk arrestordre – ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).
- 44 Domstolen har således fastslået, at navnlig med henblik på at sikre, at den europæiske arrestordres funktion ikke lammes, skal forpligtelsen til loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU, ligge til grund for dialogen mellem de fuldbyrde judicielle myndigheder og de udstedende judicielle myndigheder. I medfør af princippet om loyalt samarbejde respekterer Unionen og medlemsstaterne derfor hinanden og bistår hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af traktaterne (jf. i denne retning dom af 25.7.2018, Generalstaatsanwaltschaft (Forholdene under frihedsberøvelse i Ungarn), C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, præmis 104 og 109 og den deri nævnte retspraksis).
- 45 Det er i lyset af disse forhold, at det for det første skal afgøres, om den person, der er overgivet til den udstedende judicielle myndighed til fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt, således som den forelæggende ret har lagt til grund, når denne myndighed på grundlag af henholdsvis artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, indgiver en anmodning om samtykke til den fuldbyrde judicielle myndighed med henblik på enten retsforfølgning for andre lovovertrædelser end dem, der har begrundet overgivelsen af denne person, eller videreovergivelse af denne person til en anden medlemsstat.
- 46 I denne henseende bemærkes, at artikel 14 i rammeafgørelse 2002/584 bestemmer, at enhver anholdt person, som ikke giver samtykke til overgivelse, har ret til at blive afhørt, idet rammeafgørelsens artikel 19 fastsætter regler, der specifikt vedrører en sådan afhøring. Nævnte rammeafgørelse indeholder derimod ingen særlig bestemmelse vedrørende den overgivne persons ret til at blive hørt i forbindelse med den ene eller den anden af de i foregående præmis nævnte anmodninger om samtykke.
- 47 Det fremgår imidlertid af artikel 1, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584, sammenholdt med 12. betragtning hertil, at sidstnævnte respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i artikel 6 TEU og afspejlet i chartret, navnlig bestemmelserne i dets kapitel VI. Chartrets artikel 47, som fremgår af dette kapitel, fastsætter retten til effektiv domstolsbeskyttelse.

- 48 Da retten til at blive hørt er en del af retten til forsvar, der er uløseligt forbundet med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse (jf. i denne retning dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Polen (Disciplinærordning for dommere), C-791/19, EU:C:2021:596, præmis 203 og 205 og den deri nævnte retspraksis), kan det på ingen måde udledes af den omstændighed, at rammeafgørelse 2002/584 ikke udtrykkeligt indrømmer den berørte person retten til at blive hørt i forbindelse med en anmodning om samtykke i henhold til denne rammeafgørelses artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, eller artikel 28, stk. 3, at denne person under sådanne omstændigheder fratages denne grundlæggende rettighed.
- 49 Som Domstolen allerede har fastslået, er afgørelsen om at give det samtykke, der er fastsat i artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584, nemlig særskilt fra afgørelsen om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre og udløser virkninger for den berørte person, der er særskilte fra virkningerne af sidstnævnte afgørelse (dom af 24.11.2020, Openbaar Ministerie (Dokumentfalsk), C-510/19, EU:C:2020:953, præmis 60). Det samme gælder for virkningerne af det i rammeafgørelsens artikel 28, stk. 3, omhandlede samtykke vedrørende videreovergivelse af den pågældende person til en anden medlemsstat.
- 50 I denne henseende bemærkes for det første, at i overensstemmelse med disse bestemmelser skal samtykket fra den fuldbyrdende judicielle myndighed gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til rammeafgørelsens bestemmelser. Samtykke skal desuden nægtes af de samme obligatoriske eller fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse, der er fastsat for den europæiske arrestordre i nævnte rammeafgørelses artikel 3 og 4 (jf. i denne retning dom af 24.11.2020, Openbaar Ministerie (Dokumentfalsk), C-510/19, EU:C:2020:953, præmis 61).
- 51 Selv om den berørte person på det tidspunkt, hvor den fuldbyrdende judicielle myndighed anmodes om at give sit samtykke i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, allerede er blevet overgivet til den udstedende judicielle myndighed som følge af fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, forholder det sig for det andet ikke desto mindre således, at afgørelsen om samtykke i lighed med afgørelsen om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre kan gøre indgreb i denne persons frihed (jf. i denne retning dom af 24.11.2020, Openbaar Ministerie (Dokumentfalsk), C-510/19, EU:C:2020:953, præmis 62). En afgørelse om samtykke medfører nemlig bl.a., at den pågældende vil kunne retsforfølges, idømmes straf eller tilbageholdes for at have begået en anden lovovertrædelse end den, der er omhandlet i den europæiske arrestordre, under hvis fuldbyrdelse den pågældende har kunnet gøre sine grundlæggende rettigheder gældende, herunder retten til at blive hørt.
- 52 Eftersom den påtænkte foranstaltning i forhold til vedkommende ville berøre ham negativt, skal det således fastslås, at den berørte person skal have ret til at blive hørt, når en anmodning om samtykke er fremsat af de judicielle myndigheder i den udstedende medlemsstat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3.
- 53 Det skal derfor for det andet afgøres, over for hvilken myndighed den berørte person kan gøre sin ret til at blive hørt gældende, når der fremsættes en sådan anmodning om samtykke.
- 54 Selv om den udstedende judicielle myndighed i henhold til artikel 27, stk. 3, litra f), og artikel 28, stk. 2, litra b), i rammeafgørelse 2002/584 er forpligtet til at høre den berørte person med henblik på at indhente denne persons eventuelle afkald på anvendelsen af den specialitetsregel, der er fastsat i rammeafgørelsens artikel 27, stk. 2, eller den nævnte persons samtykke til en videreovergivelse til en anden medlemsstat i medfør af rammeafgørelsens artikel 28, stk. 2,

tilkommer det derimod den fuldbyrdende judicielle myndighed at give sit samtykke til en sådan udvidelse af retsforfølgningen til andre lovovertrædelser eller en sådan videreovergivelse i henhold til nævnte rammeafgørelses artikel 27, stk. 4, og artikel 28, stk. 3, litra d).

- 55 Sidstnævnte myndighed skal således vurdere, bl.a. henset til de obligatoriske eller fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse, der er fastsat i artikel 3 og 4 i rammeafgørelse 2002/584, om en eventuel udvidelse af retsforfølgningen til andre lovovertrædelser eller en videreovergivelse til en anden medlemsstat kan tillades.
- 56 Det følger heraf, at det er af den fuldbyrdende judicielle myndighed den overgivne person skal høres, når en anmodning om samtykke er fremsat af de judicielle myndigheder i den udstedende medlemsstat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3.
- 57 Følgelig skal der for det tredje og sidste fastsættes den nærmere fremgangsmåde for udøvelsen af denne ret, således som den følger af EU-retten.
- 58 I denne henseende skal det, således som det blev fremhævet i retsmødet for Domstolen, sikres, at denne fremgangsmåde både er egnet til at sikre gennemførelsen af det formål, der forfølges med rammeafgørelse 2002/584, som bl.a. er at lette og fremskynde overgivelsen mellem medlemsstaternes judicielle myndigheder, således som det fremgår af denne doms præmis 42, og overholdelsen af den overgivne persons grundlæggende rettigheder.
- 59 Rammeafgørelse 2002/584 indeholder imidlertid ingen bestemmelser, der specifikt vedrører en sådan fremgangsmåde.
- 60 Ved gennemførelsen af rammeafgørelse 2002/584 bevarer medlemsstaterne således i overensstemmelse med deres procesautonomi muligheden for at vedtage regler, der kan være forskellige fra den ene medlemsstat til den anden. Medlemsstaterne skal imidlertid sikre, at disse regler ikke hindrer de krav, der følger af denne rammeafgørelse, navnlig hvad angår den domstolsbeskyttelse, der er sikret ved chartrets artikel 47, som ligger til grund for den (jf. analogt dom af 10.3.2021, PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, præmis 58).
- 61 Som generaladvokaten i det væsentlige har anført i punkt 53 i forslaget til afgørelse, kan den nærmere fremgangsmåde for udøvelsen af den berørte persons ret til at blive hørt i forbindelse med en anmodning om samtykke fra de judicielle myndigheder i den udstedende medlemsstat i mangel af specifikke EU-retlige regler reguleres ved fælles overenskomst mellem den udstedende og den fuldbyrdende judicielle myndighed under overholdelse af princippet om procesautonomi.
- 62 Som det fremgår af Domstolens praksis, sikrer retten til at blive hørt, som er en integrerende del af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, imidlertid enhver muligheden for på en hensigtsmæssig og effektiv måde at tilkendegive sit synspunkt under den omhandlede procedure (jf. i denne retning dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Polen (Disciplinærordning for dommere), C-791/19, EU:C:2021:596, præmis 205 og den deri nævnte retspraksis).
- 63 Når en anmodning om samtykke fremsættes af de judicielle myndigheder i den udstedende medlemsstat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, kræver den mulighed for, at den berørte person på en hensigtsmæssig og effektiv måde kan tilkendegive sit synspunkt, som er fastsat i chartrets artikel 47, stk. 2 – selv om dette ikke indebærer, at den pågældende person har ret til personligt at give møde for den fuldbyrdende

judicielle myndighed, når denne påtænker at give samtykke til den udstedende medlemsstats anmodning – imidlertid, at denne person hvad angår anmodningen om samtykke har haft materiel mulighed for at gøre eventuelle bemærkninger og indsigelser gældende for den fuldbyrdende judicielle myndighed.

- 64 Med henblik på fortolkningen af chartrets artikel 47, stk. 2, skal der i henhold til chartrets artikel 52, stk. 3, nemlig tages hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950.
- 65 Det fremgår således af denne retspraksis, at nævnte konventions artikel 6, stk. 1, ikke finder anvendelse på udleveringsprocedurer, herunder bl.a. proceduren til fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, for så vidt som disse procedurer hverken indebærer en anfægtelse af en sagsøgers civile rettigheder og forpligtelser eller vedrører grundlaget for en anklage for en forbrydelse (jf. i denne retning Menneskerettighedsdomstolens dom af 7.10.2008, *Monedero Angora mod Spanien*, CE:ECHR:2008:1007DEC004113805, § 2, og af 4.9.2014, *Trabelsi mod Belgien*, CE:ECHR:2014:0904JUD000014010, § 160 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 I denne forbindelse bemærkes ligeledes, at den fuldbyrdende judicielle myndigheds afgørelse om at imødekomme den udstedende judicielle myndigheds anmodning i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, skal træffes senest 30 dage efter modtagelsen af denne anmodning. Det skal således sikres, at den berørte person høres på en hensigtsmæssig og effektiv måde, således som det fremgår af denne doms præmis 62, uden imidlertid at rejse tvivl om den logik, der ligger til grund for rammeafgørelse 2002/584, eller dennes formål om at fremskynde procedurerne for overgivelse (jf. analogt dom af 30.5.2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, præmis 73).
- 67 Under disse omstændigheder, og henset til dette krav om hurtighed, der ligger til grund for rammeafgørelse 2002/584, kan retten til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed konkret gennemføres i den udstedende medlemsstat, hvor den overgivne person befinder sig, uden direkte deltagelse af den fuldbyrdende judicielle myndighed.
- 68 Der er således intet til hinder for den løsning, som den forelæggende ret har foreslået, hvorefter den berørte person gør sit synspunkt gældende over for den udstedende judicielle myndighed med hensyn til en eventuel udvidelse af retsforfølgningen til andre lovovertrædelser end dem, der har begrundet hans overgivelse, eller med hensyn til den senere overgivelse til en anden medlemsstat, f.eks. når denne myndighed hører den pågældende med hensyn til et eventuelt afkald på at være omfattet af specialitetsreglen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, litra f), i rammeafgørelse 2002/584 eller i forbindelse med en sag om gennemførelse af en europæisk arrestordre, der efterfølgende er udstedt af en anden medlemsstat for handlinger begået, før personen blev overgivet til den udstedende medlemsstat. Hvis dette synspunkt føres til protokol og efterfølgende fremsendes af den udstedende judicielle myndighed til den fuldbyrdende judicielle myndighed, skal personen af den fuldbyrdende myndighed principielt anses for at være blevet hørt af de udstedende judicielle myndigheder under overholdelse af kravene i chartrets artikel 47, stk. 2. Som det fremgår af denne doms præmis 37, skal medlemsstaterne nemlig i henhold til princippet om gensidig tillid, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder, lægge til grund, at de øvrige medlemsstater overholder EU-retten og navnlig de i denne ret anerkendte grundlæggende rettigheder.

- 69 Det skal endvidere bemærkes, at bestemmelserne i artikel 27 og 28 i rammeafgørelse 2002/584 afspejler bestemmelserne i henholdsvis artikel 14 og 15 i den europæiske udleveringskonvention, undertegnet i Paris den 13. december 1957 (dom af 19.9.2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, præmis 57). Det fremgår således bl.a. af konventionens artikel 14, at en anmodning om samtykke med henblik på retsforfølgning for andre lovovertrædelser skal ledsages af en »udskrift af enhver forklaring, som den udleverede person har afgivet vedrørende den pågældende forbrydelse«.
- 70 Eftersom det tilkommer den fuldbyrdende judicielle myndighed at sikre overholdelsen af retten til forsvar, skal denne myndighed foretage en undersøgelse af anmodningen om samtykke i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, på grundlag af de oplysninger, der er indeholdt i den nævnte anmodning, og under behørig hensyntagen til den berørte persons synspunkt.
- 71 Såfremt den fuldbyrdende judicielle myndighed er af den opfattelse, at den ikke råder over tilstrækkelige oplysninger, navnlig med hensyn til den berørte persons synspunkt, til at gøre det muligt for den at træffe afgørelse med fuldt kendskab til omstændighederne – og under fuld overholdelse af sidstnævntes ret til forsvar – eller med hensyn til dens afgørelse vedrørende den omhandlede anmodning om samtykke, påhviler det denne myndighed analogt at anvende bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 15, stk. 2, ved at opfordre den udstedende judicielle myndighed til straks at fremsende supplerende oplysninger om den berørte persons synspunkt.
- 72 Det tilkommer imidlertid den fuldbyrdende judicielle myndighed og den udstedende judicielle myndighed at sikre, at en sådan anmodning om supplerende oplysninger og dennes gennemførelse ikke gør indgreb i formålet med rammeafgørelse 2002/584 om at lette og fremskynde overgivelsesprocedurerne, og nærmere bestemt, at afgørelsen om anmodningen om samtykke kan træffes af den fuldbyrdende judicielle myndighed under overholdelse af den frist på 30 dage, der er fastsat i rammeafgørelsens artikel 27, stk. 4, og i dennes artikel 28, stk. 3, litra c).
- 73 Henset til samtlige disse betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, samt artikel 28, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at en person, der er overgivet til den udstedende judicielle myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed, når den fuldbyrdende judicielle myndighed har modtaget en anmodning om samtykke fra den udstedende judicielle myndighed i henhold til disse bestemmelser i rammeafgørelsen, idet denne høring kan finde sted i den udstedende medlemsstat, og idet sidstnævntes judicielle myndigheder i dette tilfælde skal sikre, at den pågældende persons ret til at blive hørt udøves på en hensigtsmæssig og effektiv måde uden direkte deltagelse af den fuldbyrdende judicielle myndighed. Det tilkommer imidlertid den fuldbyrdende judicielle myndighed at sikre, at den råder over tilstrækkelige oplysninger, navnlig med hensyn til den berørte persons synspunkt, til at gøre det muligt for den med fuldt kendskab til omstændighederne – og under fuld overholdelse af sidstnævntes ret til forsvar – at træffe sin afgørelse om anmodningen om samtykke fremsat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, og i givet fald at opfordre den udstedende judicielle myndighed til straks at fremsende den supplerende oplysninger.

Sagsomkostninger

- 74 Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, samt artikel 28, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en person, der er overgivet til den udstedende judicielle myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed, når den fuldbyrdende judicielle myndighed har modtaget en anmodning om samtykke fra den udstedende judicielle myndighed i henhold til disse bestemmelser i rammeafgørelsen, idet denne høring kan finde sted i den udstedende medlemsstat, og idet sidstnævntes judicielle myndigheder i dette tilfælde skal sikre, at den pågældende persons ret til at blive hørt udøves på en hensigtsmæssig og effektiv måde uden direkte deltagelse af den fuldbyrdende judicielle myndighed. Det tilkommer imidlertid den fuldbyrdende judicielle myndighed at sikre, at den råder over tilstrækkelige oplysninger, navnlig med hensyn til den berørte persons synspunkt, til at gøre det muligt for den med fuldt kendskab til omstændighederne – og under fuld overholdelse af sidstnævntes ret til forsvar – at træffe sin afgørelse om anmodningen om samtykke fremsat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, og i givet fald at opfordre den udstedende judicielle myndighed til straks at fremsende den supplerende oplysninger.

Underskrifter